

PAASTO ON HERRAMME RISTIN KATSELEMISTA Laskiaissunnuntain rippipuhe ja
saarna Raamatunkäännös:
KR 1933/38 JÄ
SENNYS

1. PAASTONAIKAAN LASKEUTUMINEN
2. PIENI PANNA ELI EHTOOLLISYHTEYDESTÄ EROTTAMINEN
3. LIHAN POIS LAITTAMINEN
4. OPILLISET SYNNIT
5. ELÄMÄNVAELLUKSEN SYNNIT
6. SYNNINTUNNUSTUS VAPAUTTAA MYRKYSTÄ
7. PAASTO ON HERRAMME RISTIN KATSELEMISTA

RIPPIPUHE

Veljet ja sisaret Kristuksessa Jeesuksessa! Tänään on laskiaissunnuntai. Pääsiäiseen on nyt aikaa seitsemän viikkoa. Kristikunnan suuri paasto alkaa tulevan viikon -keskiviikosta eli tuhkakeskiviikosta. Pieni paasto- viete-tään advent-tiaikana jouluun valmistautuessa.

Paasto on tarkoi-tet-tu erityi-sesti sen muista-mi-seen, että me - jokainen - olemme omilla pahoil-la teoillamme syypäät Jeesuk-sen kärsi-myk-seen. Jumalan ainoan Pojan Jeesuk-sen, puhtaan ja viattoman, piti astua alas taivaasta ihmiseksi elämään meidän puolestamme täydellisenä ihmisenä, koska me olimme tulleet kelvottomiksi, joutuneet synnin ja perkeleen valtaan.

Minä ja sinä olemme rikkoneet Jumalan Raamatussa ilmoittamaa tahtoa vastaan monin tavoin; ajatuksin, sanoin ja teoin. Olemme hätäilleet ajallisista asioista ja pelänneet sydämessämme tämän maailman sisäisiä asioita. Olemme lihassamme himoinneet sellaista, mikä ei meille kuulu. Olemme tuottaneet häpeää Jumalan nimelle ja aiheuttaneet lähimmäisellemme vahinkoa vaietessamme silloin, kun olisi pitänyt puhua - ja puhuessamme silloin, kun olisi pitänyt vaieta.

Olemme olleet hitaita rakastamaan ja palvelemaan: olemme katsoneet vain omaan napaamme unohtaen toisten ihmisten tarpeet. Ja mikä kaikkein pahinta: Olemme niin usein unohtaneet sen yhden ja ainoan tärkeän ja tarpeellisen: Jumalan Sanan - se on Herran Jeesuksen Kristuksen.

Tämän kaiken tunnustamme ja pyydämme Herralta armahdusta. Ja totisesti:

Vapahtajamme Kristus ei mitään muuta niin palavasti odotakaan, kuin että saisi antaa meille meidän syntimme anteeksi. Juuri siksi Hän otti kantaakseen rangaistuksen ja kado-tus-tuomion, että voisi meidät armahtaa. Niin paljon Hän meitä rakasti, että halusi mennä meidän puolestamme helvetin tuskiin.

Saamme siis katuvin mutta samalla turvallisin mielin käydä tunnustamaan syntimme. Teemme sen synnintunnustuksen sanoin, joka alkaa: Oi Sinä kaikkein armollisin, ristiinnaulittu Herra Jeesus Kristus.

SAARNA

1. PAASTONAIKAAN LASKEUTUMINEN

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta! Vietämme tänään laskiaissunnuntaita. Tämä ei tarkoita sitä, että pitäisi lähteä laskemaan liukumäkeä - mikä on kyllä sinänsä ihan hauskaa - vaan että nyt laskeudutaan paastonaikaan. Paasto on valmistautumista Herran kohtaamiseen, suureen juhlaan. Ensi keskiviikkona eli tuhkakeskiviikkona alkaa suuri pääsiäistä edeltävä paastonaika. Pääsiäiseen on tuo tuhkakeskiviikko mukaan laskien aikaa 40 arkipäivää. Sunnuntaisin, Herran ylösnousemuksen muistopäivinä, ei paastota, vaan vietetään Jumalan kansan riemujuhlaa ja nautitaan juhlapöydän antimista

Paasto on kristikunnan normaalia arkielämää, vaikka me suomalaiset näytämme sen hyvin pitkälle unohtaneenkin. Mutta jopa suomalaisessa ruokaperinteessä on yhä edelleen jälkiä paastosta. Esimerkiksi tiistai ja torstai ovat hernekeittopäiviä. Taustalla on katoliselta ajalta jatkunut perinne kahdesta jokaviikkoisesta paastopäivästä. Keskiviikkoisin paastottiin sen muistoksi, että Juudas Iskariot sopi ylipappien kanssa Jeesuksen kavaltamisesta. Jokaisen meidänkin suonissamme virtaa Juudaksen verta. Suostumme niin helposti luopumaan Jeesuksesta, Totuudesta ja Rakkaudesta, saadaksemme itsellemme jotakin ajallista hyvää.

Perjantaisin paastottiin pitkäperjantain muistoksi. Käytännössä paasto tarkoitti liharuoista pidättäytymistä; perjantai on yhä edelleen erityisesti katolisessa maailmassa kalaruokapäivä. Ja jotta kansa olisi jaksanut keskiviikon ja torstain lihattomat, kevyemmät ruokavaliot, niin edeltävinä päivinä, tiistaina ja torstaina, syötiin sitten vahvinta saatavilla olevaa ruokaa, läskillä (ja mahdollisesti lihalla) terästettyä hernerokkaa.

Laskiaisviikolla alkava suuri paasto on pääsiäisjuhlaan valmistautumista. Vanhassa kristikunnassa pääsiäinen oli ehdotto-masti tärkein ja keskeisin Herran kansan juhla-aika - niin on kristikunnassa yhä edelleen- maallistuneiden länsi-mai-den ulkopuolella. Meillä joulu kulutusjuhlineen ja lahjoineen on kansan mielestä paljon suurempi juhla kuin pääsiäinen, jonka merkitys syn-nistä vapaaksi pääsemisen juhla on monelta kristityksi kastetulta täysin hukas-sa.

Pääsiäistä edeltävän paastonajan pituus, 40 päivää, viittaa erityisesti Jeesuksen 40 päivän paaston- ja kiusausten aikaan Hänen kasteensa jälkeen Juudan autiomaassa. Tärkeimmät VT:n esikuvat 40 päivän pituiselle paastolle liittyvät Mooseksen aikaan. Israelin kansa vaelsi autiomaassa Egyptistä vapautumisen jälkeen 40 vuotta - 40 päivää on toisintoa näistä vuosista.

Jotkut muistavat ehkä senkin, että Mooses paastosi 40 päivää Siinain vuorella eli Hoorebilla (2. Moos. 34:28). Mooseksen paasto liittyi tilanteeseen, jossa hän sai Herralta uudet lain taulut, kaksi kivistä kymmenen käskyn lain taulua. Ensimmäiset taulut Mooses oli vihoissaan murskannut maahan kultaisen vasikan äärellä karkeloineen kansan tähden. Tällä ensimmäiselläkin kerralla Mooses oli viipynyt vuorella Herran edessä 40 päivää (2. Moos. 24:18). Palaan tässä saarnassani vielä tähän paaston ja uuden lain antamisen väliseen yhteyteen.

2. PIENI PANNA ELI EHTOOLLISYHTEYDESTÄ EROTTAMINEN

Paastonaika valmistaa meitä pääsiäisjuhlaan. Pääsiäinen oli vanhan kirkon aikana myös tärkein kastepäi-vä. Siten pääsiäistä edeltä-vä aika oli erityisesti kas-teopetuksen ajankohta ja kasteelle val-mistautu-misen aika. Myös kirkon ehtoollisyhteydestä erotetut tai eron-neet valmistautuivat paaston-aikana palaa-maan jälleen yhteiselle armoate-rialle.

Meidän aikanamme seurakunnan ehtoollisyhteydestä erottaminen eli pieni panna on kansankirkossa jätetty tietoisesti pois käytöstä. Onhan pannan käyttämiseen toki liittynyt historiassa myös lihallista ja maallista vallankäyttöä. Mutta suurin syy nykyiseen tilanteeseen lienee kuitenkin taloudellis-sosiaalinen: Koska halutaan pitää maallistuneet eli Jumalan sanasta vähät välittävät ihmiset kirkollisveron maksajina ja edes jonkinlaisessa muodollisessa suhteessa kirkkoon, niin silloin ei ole varaa tarttua heidän synteihinsä.

Tosiasiassa julkisynti ja Pyhä Henki eivät kuitenkaan mahdu samaan kirkkoon. Jompikumpi tulee väkisin ulosajetuksi. Siksi Jeesus on käskenyt seurakuntaa eli erityisesti apostolejaan käyttämään päästöavaimen lisäksi myös sideavainta eli syntiin sitomista. Sideavaimen kaivoon

heittämisestä - eli täysin avoimesta ehtoollispöydästä ja seurakuntakurin puuttumisesta - on tuhoavia seurauksia. Harhaoppeja levittävät ja törkeitä julkisyhtejä harjoittavat, syntejään katumattomat seurakuntaa pahentavat jäsenet saavat täysin rauhassa elää ja kuolla. Kukaan ei heille konkreettisesti osoita, että he ovat hylänneet Jumalan sanan ja ovat siten menossa kohti kadotusta.

Seurakunnan terveetkin oksat alkavat kuivua ja voida huonosti, koska kuolleet ja hedelmättömät jäsenet vievät puun rungosta sitä voimaa, mikä kuuluisi kasvavien ja hedelmää tuottavien jäsenten ravinnoksi. Kansankirkon nykyisen käytännön mukaisesti kaikki kirkollisvero maksavat on hyväksyttävä ehtoolliselle, täysin riippumatta siitä, miten he elävät tai mitä uskoa suullaan tunnustavat. Uskossaan heikot ja kiusauksissa kompuroivat saavat tästä rohkaisua syntielämään. Mitäpä sitä lihan tekoja kivuliaasti kuolettamaan, jos kerran kuitenkin pääsee taivaaseen riippumatta siitä, mitä tai mihin uskoo ja miten elää!

Kun Jumalan pelastavan sanan kieltäjät saavat uskosta luopuneena osallistua ehtoolliselle eli ikuisen elämän aterialle, ja saavat siten uskoa olevansa oikeassa suhteessa Jumalaan, niin miksi ihmeessä sitten käydä tuskallista taistelua kaikenlaisia himoja ja maailman houkutusia vastaan? Antaa mennä vaan lihan ehdoilla eteenpäin, onhan se paljon hauskempaa!

3. LIHAN POIS LAITTAMINEN

Jumalan sana kutsuu ja kehottaa meitä kuitenkin lihan pois laittamiseen - ei suinkaan lihallisuuden pyhittämiseen ja synnin siunaamiseen. Paastonaika kutsuu meidät karnevaaliin - enkä nyt todellakaan tarkoita katolisessa maailmassa, mm. Brasilian Rio de Janeiros-sa, riehakkaasti vietettyjä juhlia. Karnilevária tarkoittaa latinankielellä lihan pois laittamis-ta. Karnevaa-lit ovat saaneet alkunsa siitä, että kansa halusi kunnolla juhlia ja mässäillä, ennen kuin liharuoat laitettiin pois ruokapöydistä vajaan seitsemäksi viikoksi.

Mutta paastossa ei syvimmiltään ole kysymys vain tietyn ruokavalion noudattamisesta tai suorastaan kokonaan syömisestä pidättäytymisestä. Lihan pois laittaminen tarkoittaa ensisijaisesti ja syvimmältään lihan mielen pois panemista arkipäivän elämässä ja jokapäiväisissä kohtaamisissa. Mitä tarkoittaa tämä lihan mielen pois laittaminen? Mikä on paaston hengellinen merkitys?

Ensinnäkin paasto tarkoittaa omien syntien katumista ja tunnustamista. Syntiä on kahdenlaista. Ensinnäkin on uskonalueeseen liittyvä eli opillinen synti. Opillinen synti tarkoittaa sitä, että suullaan tunnustaa ja opettaa eri tavalla kuin mitä Raamattu sanoo. Jumalan sanan hylkäämistä kutsutaan harhaopiksi ja harhaopin mukaan ojentautuvaa ja toimivaa epäjumalanpalvelijaksi. Toiseksi ovat elämänvaellukseen liittyvät synnit. Silloin puhutaan siitä, miten elämme toisten

ihmisten kanssa.

4. OPILLISET SYNNIT

Uskoon ja nimenomaan sen sisältöön eli uskon kohteeseen liittyvät harhat ovat ihmisen iankaikkisen elämän kannalta kaikkein tuhoisimmat. Lopulta vain yksi synti vei helvettiin: epäusko. Epäusko on sitä, että ei usko Raamatun olevan totta, erehtymätöntä Jumalan sanaa. Kadottava epäusko on sitä, että ei usko Jeesuksen kärsineen minun vuokseni, joka olen tuon Pyhän Raamatun lain rikkonut. Vaikka uskomme olisi kuinka luja ja varma tahansa, mutta jos sen kohteena ei ole Jumalan sana eli Raamatun pyhien kirjoitusten ilmoittama Herra Jeesus Kristus, niin joudumme kadotukseen. Ja toisaalta, vaikka lankeamme elämän alueella kuinka usein tahansa, mutta kuitenkin aina käännyimme syntimme tunnustaen Raamatun Jeesuksen puoleen ja uskomme syntimme anteeksiannetuiksi, pääsemme taivaaseen.

Opillisista synneistä eli kadottavista harhaopeista ei ole meidän kirkossamme pulaa – kuten ei tietenkään myöskään elämän aluetta koskevista lankeemuksista. Naispappeuden toteuttamisen jälkeen kirkkoomme on tulvinut julkisia harhaoppeja eli heresioita. Olemme saaneet lukea ja kuulla kirkon viroissa olevien opetuksia jopa siitä, miten Raamatun kielteinen ja tuomitseva suhtautuminen homoseksuaalisuuden harjoittamiseen on tietämättömyyttä, ymmärtämättömyyttä ja erehdystä. Kansankirkon piispat ovat sitä mieltä, että meidän tulee hyväksyä ja siunata myös mies- tai naisparien sukupuolisuhteet.

Näin opettavat toimivat pimeyden lähettiläinä. Jos joku omaksuu tällaiset räikeästi Raamatun ilmoitusta vastaan sotivat opit, niin silloin ei olla enää pelastavalla Kristus-kalliolla. Sellaisille Herra sanoo: ”Menkää pois minun luotani, kaikki te vääryyden tekijät.” (Luuk 13:27)

Se ei ketään kadota, jos tuntee itsessään homoseksuaalista halua, tai mitä tahansa muuta sairasta ja Jumalan kieltämää. Joka ainoa meistä on kaikilla elämänalueilla enemmän tai vähemmän langennut ja sairas. Puhtaita ja terveitä ei joukossamme ole ensimmäistäkään. Mutta jos kiellämme Jumalan ilmoituksen, Hänen lakinsa, ja sanomme, ettemme ole velvolliset elämään Raamatun ohjaamalla tavalla, joudumme kadotukseen.

5. ELÄMÄNVAELLUKSEN SYNNIT

Voi olla, että sinä, hyvä kuulijani, et ole erityisesti kiusattu tällä homoseksuaalisuuden synnillä. Mutta ei se silti tarkoita sitä, etteikö sinunkin tulisi tunnustaa ja katua syntejä. Otan esimerkiksi tähän näkyvään maailmaan ja ajalliseen elämään rakastu-mi-sen. Se on synti. Jos kukaan ei

meille tätä saarnaa, niin me jokainen vääjäämättä tulemme sydämessämme sidotuksi tähän ajalliseen elämään. Se on synti, sillä sydämemme ei saa olla sidottu mihinkään muuhun kuin Jumalan sanaan eli rakkaaseen Vapahtajaamme.

Tähän maailmaan rakastuminen tulee esiin seuraavasti: Jos meillä on hyvinvointia ja menestys-tä, alamme pelätä sen menet-tämistä - uskomme, että tämä silmiin näkyvä hyvä olotila on peruste onnellemme. Jos taas olemme aistein koettavan hyvinvoin-nin ulkopuolella, niin silloin kuvitte-lemme saavam-me autuuden, jos vain nuo maalliset ja ajalliset hyvinvoin-nin esteet poistuvat. Kun tämän maailman hyvyys, sen haluaminen tai sen menettämisen pelkääminen, täyttää sydämemme, niin ei sinne enää Jeesus ja meille vielä näkymätön taivas enää mahdu-kaan.

Heitä siis pois sydäimestäsi rakkaus tähän maailmaan ja katso sen sijaan Jeesukseen ristillä. Ristin katselu tar-koittaa sen muistamista, että minun syntini ovat aiheut-taneet sen, että Jeesuksen piti kärsiä ja kuolla. Risti täyttää sydämeni syytöksellä: Jos en olisi syntinen, ei Jeesuksen olisi tarvinnut kärsiä minun puolestani helvettiä.

6. SYNNINTUNNUSTUS VAPAUTTAA MYRKYSTÄ

Tuo sama ristin katselu täyttää mieleni myös kiitollisuudella ja riemulla: Juuri tuolla tuskissaan roikkunut Kristus kärsi minun puoles-tani. Minä olen siis rangaistuksesta vapaa! Hän, täydellinen ihminen ja todellinen Jumala, rakasti juuri minua niin paljon, että suostui maksamaan omalla verellään minun ikuisuusvelkani! Minä saan kulkea Jeesuksen omaksi kastettu-na ja Häneen turvaavana kohti taivasta. Jeesukseen kasteessa ja ehtoollisessa kätkeettynä saan elää turvallis-in ja kiitollis-in mielin ilman pelkoa. Jumalan oikeudenmukainen viha ja rangaistus sekä kadotustuomio osuivat minun sijastani Jeesukseen.

Synnintunnustus ja päästösanan kuuleminen Herramme ristin edessä ovat hengellistä elämää sanan varsinaisessa merkityksessä. Synnintunnustus ja anteeksiantamuksen uskominen ovat kuin ulos- ja sisäänhengi-tystä; rakkaus kuin sitä, että hiilidioksidista vapautuva ja happea saava elää ja toimii. Ihminen ei pysy elossa ja toimi siten, että häntä käsketään elämään ja toimimaan. Ei, vaan ihminen saadaan elämään ja toimimaan siten, että mahdollistetaan hänelle elä-mänedellytyk-set, hengitys ensisijassa.

Ripissä me hengellisesti hengitämme: synnintunnustuksessa vapaudumme meitä tuhoavasta hiilidioksidista eli synnistä. Tilalle saamme Jumalan sanan ja evankeliumin raikasta happea. Ihminen, joka tunnustaa oman lihansa mädännäisyyden ja ottaa vastaan synninpäästön, hengittää ja pysyy elossa. Puolestaan se, joka pitää synnit sisällään niitä tunnustamatta ja Jeesukselle antamatta, alkaa kuihtua: Kohta synnin myrky vie hengen.

Mutta syntinsä anteeksisaaneella on yllin kyllin aihetta kiitollisuuteen ja iloon. Tästä kiitollisuudesta ja pelastuksen riemus-ta seuraa halu palata täyttämään Jumalan tahtoa. Jeesuksen antama uusi käsky rakastaa erityisesti samalla taivastiellä kulkevia, veljiä ja sisaria, ei täyty vaatimuksen kautta, vaan se on hedelmää siitä uskosta, uudesta hengestä ja elämästä, minkä Jeesus on ensin itse meihin sanansa kautta lahjoittanut.

VT:n esikuvien mukaisesti 40 päivän paasto liittyy nimenomaan uuden lain antamiseen. Me langenneet ihmiset seuraamme tässä ajassa ja ruumiissa eläessämme jokainen luonnostamme synnin lakia: itsekkyyden, oman kunnian, nautinnon ja voiton lakia. Paastonaika kutsuu meitä kuitenkin ottamaan vastaan uuden lain, rakkauden lain. Kuulemme sen Jeesuksen suusta Johanneksen evankeliumin luvussa 13: "Uuden käskyn Minä annan teille, että rakastatte toisianne, niin kuin Minä olen teitä rakastanut - että tekin niin rakastatte toisianne." (Joh. 13:34)

Tätä rakastamisen käskyä ei kukaan pysty täyttämään pakosta, lain vaatimana, vaan rakkaus nousee armahdetuksi tulemisesta. Rakkaus lähimmäistä kohtaan seurausta siitä, että on itse tullut ensin Jumalan rakastamaksi.

7. PAASTO ON HERRAMME RISTIN KATSELEMISTA

Raamatullisen paaston tarkoitus ei ole ensisijaisesti oman kehon tai edes mielialan hoito. Paasto on annettu, jotta voisimme keskittyä Jumalan sanaan ja lähimmäisten palvelemiseen. Siihen liittyy myös omastaan luopuminen hädänalaisten hyväksi. Paasto on liittymistä Jeesuksen seuraan hänen vaeltaessaan viimeistä kertaa kohti Jerusalemiä, kohti kuoleman kaupunkia. Jeesuksen seuraajia kutsutaan kulkemaan kohti oman lihan kuolemista: paasto on itsekkyyden ja omaan napaan tuijottamisen pois panemista.

Paastoava ei kysy: Mitä saan tästä itselleni? Tai: Mitä minä tästä hyödyn? Oikeaa paastoa viettävä kysyy sen sijaan: Mitä lähimmäiseni tarvitsevat? Tai: Miten minä voisin olla auttamassa hädänalaisia?

Meitä kutsutaan liittymään myös Jeesuksen omaan paastoon. Raamatussa kerrottu Jeesuksen tärkein paasto oli Hänen julkisen toimintansa alussa sen jälkeen, kun Hän oli saanut Johannes Kastajan kautta kasteen. Jeesusta kiusattiin, kun Hän paastosi ja valmistautui julkiseen toimintaansa. Se oli Hänen suurta pääsiäistään edeltävä paasto. Myös meitä, jos haluamme toteuttaa Jumalalta saamaamme kutsumusta, tullaan kiusaamaan. Kiusauksissa meidän kutsumuksemme aitous ja syvyys koetellaan. Oletko aivan vakavissasi kulkemassa Jeesuksen askelissa? Eikö sittenkin tämän maailman ehdoilla eläminen olisi paljon helpompaa ja pikaisen

palkkion tuottavaa?

Jeesus vastasi Jumalan kirjoitettua sanaa väärinkäyttävälle Saatanalle käyttäen itsekin Jumalan kirjoitettua sanaa. Ero oli siinä, että Jeesus etsi sanasta kunniaa Jumalalle. Saatanalla käytti Raamattua siten, että kunnia tulisi jollekulle muulle kuin Jumalalle. Siksi, luterilainen perisyntioppi ja usko siihen, että Jumala vaikuttaa sanallaan suvereenisti ja täydellisesti - sataprosenttisesti alusta loppuun asti - pelastuksen, on ainoa mahdollisuus tulkita Raamattua oikein.

Herra vaikuttaa itse niin uskoontulon kuin uskonelämänkin. Jumalan pelastava työ on sidottu armonvälineisiin. Tärkein ja perustavin armonväline on Pyhä sana ja sen saarna, ja Raamatun sanasta saavat voimansa myös muut seurakuntayhteyden keskellä käytettävät armonvälineet: kaste, ehtoollinen ja rippi.

Paasto tarkoittaa meidän syntiemme tähden kärsivän, mutta myös meidän pelastuksemme tähden kuolleista ylösnousevan Jeesuksen esteetöntä ja selvää näkemistä. Liittyessämme Jeesukseen kohtaloon hänen kärsimystiellään liitymme myös hänen kohtaloonsa pääsiäisaamun riemullisina ja kirkkaina ylösnousemuksen hetkinä.

Me ihmiset emme halua - emmekä voikaan - luonnostamme ottaa vastaan sanomaa heikosta ja hylätystä, ruoskitusta ja rikkireivitystä, puuhun naulatusta ja pilkatusta, kärsivästä ja kuolevasta Jumalasta; ja vielä vähemmän suostua itse samaan asemaan. Me haluaisimme voittoisan sankarin, joka voimallaan murskasi vastustajat ja kaiken pahan vallan - ja nimenomaan olla itse sellaisia! Ristillä ihmisen silmään näkyy juuri päinvastainen: Paha voittaa ja murskaa alleen Hyvän.

Ristin salaisuus on niin suuri ja kätkeyty, että sitä ei kukaan ihminen itse voi avata ja paljastaa. Vain Jumalan sanassa, kasteessa ja ehtoollisessa seurakunnan keskellä vaikuttava Pyhä Henki voi synnyttää ja ylläpitää hengellisesti kuolleessa ihmisessä elävän uskon Ristin Herraan.

Meissä uskovissakin elää koko ajan vanhan luontomme mukainen halu kääntää Jumalan ristin häpeä ihmistekoiseen kunniaan. Emme haluaisi alistua siihen, että tarvitsemme uskovinakin joka päivä synnintunnusta ja parannuksentekoa, nuhtelua ja ojennusta. Tarvitsemme joka päivä yksin Jumalan sulasta armosta ristiltä virtaavaa anteeksiantamusta ja uutta elämää. Meissä ei itsessämme ole vähäisessäkään määrin mitään Jeesuksen ulkopuolista pyhyttä; joudumme elämään "napanuorayhteydessä" Jeesukseen. Emme tule hetkeäkään toimeen ilman Häntä.

Golgatan risti kaikessa kauheudessaan ja pelottavuudessaan luo varman pohjan uskollemme, jonka kohteena on todellinen elävä Jumala. Meidän Jumalamme on täydellisen pyhä ja

Paasto on Herramme ristin katselemista

By Juha Muukkonen
7/2/2013

oikeudenmukainen tuomitessaan kaiken maailman pahuuden ja vääryyden - ja samanaikaisesti täydellisen rakastava ja armahtava ottaessaan itse päällensä tuon ihmiskunnan synnin taakan. Oikea paasto tarkoittaa mielen puhdistamista kaikesta siitä, mikä estää meitä suuntaamasta katsettamme ja toivoamme yksin tähän ristin Jeesukseen. Myrkkykäärmeen pureman saanut saa jäädä eloon, kun hän katsoo sitä, joka on tangon päähän ripustettu (4. Moos. 21:8). Tämä on varmasti totta. Amen.